

ΔΙΑΒΑΤΙΚΗ

«... Une seule fois nos chemins se sont croisés
pour ne plus se toucher ici—bas...»

P. Bourget : «Voyageuses».

Εἴσουν ἢ δροσοῦλα,
εἴσουν ἢ πηγὴ
τῆς ζωῆς, σ' ἐμὲ τὸ διψασμένο,
καὶ βαθειὰ τρεμούλα,
φῶς ἀπ' τὴν αὐγὴ,
κ' ἓνα συννεφάκι ροδισμένο.

Κ' εἶχες τὴν ἀγάπη,
—Ἔρωτα, καημέ! —
νιέφι πού χτυπᾷ ἢ χαρὰ ἢ Τσιγγάνα,
μὰ καὶ τὸ δρολάπι
πού μὲ δέρνει ἐμὲ
καὶ μιὰ δειλινὴ νεκροκαμπάνα.

Κ' ἔφευγες στὰ δάση
καὶ στὶς λαγγαδιές
ξωτικιά, τὴ νύχτα μὲ φεγγάρι,
κ' εἴσουν τὸ κοράσι
πού κρεμάει καρδιές
στὸ λαιμό, γιορνιάνι καὶ λογάρι.

ΦΩΤΑ ΒΡΑΔΙΝΑ ....

Wanderings as in dreams ...

W. Whitman : «Leaves of grass».

Τὰ γλαρὰ Σου μάτια
φῶτα βραδινὰ
σ' ἓνα περιγιάλι μακροσμένο
καὶ τὰ μονοπάτια
τόσο σκοτεινὰ
κι ἂν ρωτᾷς δὲν ξαίρω πού πηγαίνω.

Κράτα με ἀπ' τὸ χέρι,
Ἄντιγόνη ἐμὲ,
τὸν τυφλὸ κι ἀδύναμο ἐρημίτη,
Γίνε μου τ' ἀστέρι,
—Ἐρωτοκαημέ!—
ποῦ θὰ μ' ὀδηγήσει σ' ὅποια σκῆτη!

Βυτίνα—Γορτυνίας
Σ)βρης 1922.

ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΦΕΓΓΑΡΙ

Ἄνάμωσ' ἀπ' τούς θρήνους καὶ τὰ ἐρέβη,
καὶ μέσ' ἀπ' τῶν δλέθρων τῆ μανία,
τὸ μάτι μου θλιμένο σ' ἀγναντεύει
φηλὰ στῶν οὐρανῶν τὴν ἁρμονία.

Κάτου ἡ ζωὴ μας σέρνεται καὶ ρέθει
καὶ κλαίει σὲ μιὰν ἀπέραντην ἀνία·
κάθε δνειρό μας κυνηγᾷ καὶ κλέβει
κάποια σκληρὴ καὶ ζωτικὴ ἐρινύα.

Μὰ σὺ στοχαστικὸ καὶ λυπημένο
πῶς μὲ κοιτᾷς ἀπόψε νέο φεγγάρι,
στὶς ἄκρες τῶν βουνῶν ἐκεῖ ἀραγμένο!

Τὸ φέγγος σου—ἀκριβὸ μαργαριτάρι—
σὰ χάιδεμα μοῦ ἀπλώνει τὰ φτερά του,
κι ὡς μοιάζεις σὰ δρεπάνι τοῦ θανάτου.

ΑΓΗΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ